

تأثیر محلول پاشی برگ اسید هیومیک بر رشد، عملکرد و کیفیت میوه گوجه فرنگی گیلاسی (*Lycopersicon pimpinellifolium* (L.) Mill.) تحت تنش کم آبیاری

شیلان اصلانی^۱، طاهر برزگر^{۲*}، جعفر نیکبخت^۳

^{۱،۲} گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

^۳ گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۳/۰۶، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۶/۰۹/۲۹)

چکیده

به منظور بررسی تأثیر تنش کم آبی و سطوح مختلف اسید هیومیک بر رشد، عملکرد و کیفیت میوه گوجه فرنگی گیلاسی، آزمایشی به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار، در سال ۱۳۹۵ در مزرعه پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل آبیاری در دو سطح (۸۰ و ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه) و محلول پاشی برگ اسید هیومیک در چهار سطح (صفر، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم در لیتر) بودند. نتایج نشان داد که تیمار کم آبیاری بطور معنی داری رشد، عملکرد و محتوای نسبی آب برگ را کاهش داد. کاربرد برگ اسید هیومیک رشد، عملکرد و کیفیت میوه را بهبود بخشید. بیشترین سطح برگ، ارتفاع بوته، محتوای نسبی آب برگ، تعداد میوه، وزن میوه و عملکرد بوته (۲/۵۹ کیلوگرم) با محلول پاشی ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسید هیومیک در شرایط آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی به دست آمد. تیمار کم آبیاری میزان کارایی مصرف آب، مقدار فنل میوه، مواد جامد محلول کل، اسید قابل تیتراسیون، ویتامین ث و فعالیت آنتی اکسیدانی میوه را افزایش داد. بیشترین مقدار لیکوپن (۴۲/۱ میلی گرم برگرم وزن تر) و اسید قابل تیتراسیون (۱/۵۵ درصد) به ترتیب در شرایط آبیاری ۱۰۰ و ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه با کاربرد ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسید هیومیک حاصل شد. بیشترین میزان کارایی مصرف آب (۱۹/۵۸ کیلوگرم بر متر مکعب) در سطح اسید هیومیک ۲۰۰ میلی گرم در لیتر در شرایط آبیاری ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه به دست آمد. تیمار کم آبیاری ۸۰ درصد با کاهش ۱۰/۱ درصدی عملکرد باعث ذخیره ۲۰ درصدی آب در مقایسه با تیمار ۱۰۰ درصد نیاز آبی گردید. با توجه به نتایج، کاربرد ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسید هیومیک جهت بهبود عملکرد و کیفیت میوه در شرایط آبیاری نرمال و کم آبیاری پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی: فعالیت آنتی اکسیدانی، لیکوپن، مواد جامد محلول، وزن میوه، ویتامین ث

مقدمه

آنتی اکسیدانی مانند لیکوپن می باشد که از اهمیت دارویی و غذایی بالایی برخوردار است (Majd et al., 2011). تنش کم آبی به شدت در سراسر دنیا در حال افزایش است و یکی از مسائل چالش برانگیز در تولید محصولات کشاورزی به شمار

گوجه فرنگی گیلاسی (*Lycopersicon pimpinellifolium* (L.) Mill. متعلق به خانواده Solanaceae، دارای میوه هایی با اندازه کوچک و سرشار از ویتامین های K، A، C و ترکیبات

* نویسنده مسؤول، نشانی پست الکترونیکی: tbarzegar@znu.ac.ir

می‌آید که عملکرد و سطح زیر کشت محصولات را با محدودیت مواجه می‌نماید (Roy *et al.*, 2006). صرفه‌جویی در مصرف آب آبیاری مورد نیاز برای گوجه‌فرنگی که بیشترین سطح تولید را در بین سبزیجات در دنیا دارد، بسیار ضروری به نظر می‌رسد. گیاه گوجه‌فرنگی به تنش خشکی حساس می‌باشد و در نتیجه با اعمال تنش، رشد رویشی و عملکرد آن کاهش می‌یابد (Del Amor and Del Amor., 2007). در پژوهشی Patane و همکاران (۲۰۱۱) نشان دادند که عملکرد میوه گوجه‌فرنگی با تنش کم آبیاری دارای همبستگی منفی و با کیفیت میوه همبستگی مثبت دارد یعنی با اعمال کم آبیاری از عملکرد میوه کاسته شده و بر کیفیت آن افزوده شد. مطالعات نشان داد که محتوای کلروفیل با افزایش تنش‌های محیطی از جمله شوری و خشکی در گیاه گوجه‌فرنگی به علت تخریب آنزیمی کاهش یافت (Florina *et al.*, 2013). تنظیم سطح برگ در عکس‌العمل به تنش آبی یک عامل مهم در از دست رفتن آب گیاه است، یک همبستگی مثبتی بین محتوای نسبی آب و سطح برگ در گیاه گوجه‌فرنگی گزارش شده است که در تنش کم آبی با کاهش سطح برگ، محتوای نسبی آب برگ نیز کاهش یافت (Jurekova *et al.*, 2011). همچنین اعمال تنش کم آبی باعث کاهش تعداد میوه، وزن میوه، طول میوه و عملکرد کل در گیاه گوجه‌فرنگی گردید (اسماعیل‌پور و اکبری، ۱۳۹۲). اعمال تنش کم آبی باعث افزایش ماده خشک و محتوای مواد جامد محلول و ویتامین ث میوه گوجه‌فرنگی گردید اما بر اسیدیته میوه تأثیر معنی‌داری نداشت (نورجو و همکاران، ۱۳۸۰).

گیاهان با تغییر در متابولیسم سلولی و القاء مکانیسم‌های دفاعی به تنش خشکی پاسخ داده یا با آن سازگاری می‌یابند (Bohnert and Jensen, 1996). تنش خشکی با تغییر در متابولیسم گیاهان بر تعادل هورمونی تأثیر داشته و تجمع گونه‌های فعال اکسیژن را که محصول اجتناب ناپذیر متابولیسم طبیعی سلول می‌باشد به دنبال خواهد داشت (Shi *et al.*, 2007). گونه‌های فعال اکسیژن موجب به هم زدن متابولیسم طبیعی سلول از طریق آسیب اکسیداتیو به لیپیدها، پروتئین‌ها، اسیدهای نوکلئیک می‌شود. گیاهان در مقابله با تنش خشکی

مکانیسم‌های حفاظتی متفاوتی را در پیش می‌گیرند و مکانیسم‌های دفاعی آنتی‌اکسیدانی شامل آنتی‌اکسیدان‌های آنزیمی و غیرآنزیمی می‌باشند (Zhen *et al.*, 2012). مکانیسم‌های آنزیمی شامل فعالیت آنزیم‌های سوپراکسید دیسموتاز، پراکسیداز، کاتالاز، گلوکاتیونرئدوکتاز و غیره می‌باشد (Mittler, 2002). در بین مکانیسم دفاعی غیرآنزیمی، تجمع اسمولیت‌هایی مانند پرولین (Nayyar and Walia, 2003) و ترکیبات آبدوستی مانند اسید آسکوربیک و ترکیبات چربی دوست همانند توکوفرول‌ها و کارتنوئیدها قابلیت از بین بردن گونه‌های فعال اکسیژن را دارند (Jain *et al.*, 2001).

بهبود عملکرد در نواحی خشک و نیمه‌خشک یکی از اهداف مهم در کشاورزی است (Nawaz *et al.*, 2012). تغذیه مناسب گیاهان و تکمیل عناصر مورد نیاز از طریق خاک یا محلول‌پاشی می‌تواند وضعیت رشد گیاه را تا حدی بهبود بخشد و اثر تنش‌های غیر زیستی از جمله تنش خشکی را کاهش دهد (Grattan and Grieve, 1999). امروزه با توجه به ملاحظات زیست محیطی استفاده از انواع اسیدهای آلی برای بهبود خصوصیات کمی و کیفی محصولات زراعی و باغی رواج پیدا کرده است. اسید هیومیک یکی از این ترکیبات است که تحمل گیاهان را به تنش‌های محیطی افزایش می‌دهد. استفاده از اسید هیومیک باعث رشد اندام هوایی و افزایش تولید محصولات زراعی و باغی می‌شود، که دلیل آن افزایش جذب عناصری نظیر نیتروژن، کلسیم، فسفر، پتاسیم، منگنز، آهن، روی و مس می‌باشد (Harper *et al.*, 2000). کاربرد برگی و خاکی اسید هیومیک با غلظت ۲۰ میلی‌لیتر بر لیتر در گیاه فلفل با افزایش میانگین وزن میوه، عملکرد کل را افزایش داد (Karakurt *et al.*, 2009). کاربرد برگی اسید هیومیک با غلظت سه گرم در لیتر منجر به افزایش رشد گیاه، میوه بستن و بهبود تولید میوه خیار گردید (El-Nemr *et al.*, 2012). نتایج تحقیقات نشان داد که تیمار ۲۰ میلی‌لیتر در لیتر اسید هیومیک بر رشد رویشی، تعداد گل و میوه گوجه‌فرنگی تأثیر مثبت داشته و عملکرد را افزایش داد (Yildirim, 2007).

با توجه به مطالب فوق، هدف از انجام این پژوهش مطالعه

رابطه (۱) $ET_C = ET_0 \times K_C$

ET_C : نیاز آبی گیاه گوجه‌فرنگی (میلی‌متر در روز)، ET_0 : تبخیر-تعرق گیاه مرجع چمن (میلی‌متر در روز) و K_C ضریب گیاهی گوجه‌فرنگی. نیاز آبی تیمار تنش کم‌آبی بر اساس نیاز آبی تیمار شاهد و درصد تنش آبی (۸۰ درصد)، برآورد و توزیع شد.

صفات مورد ارزیابی: برای اندازه‌گیری سطح برگ از دستگاه اندازه‌گیری سطح برگ (DELAT -T DEVICE LTD, (ENGLAND استفاده شد و میانگین سطح برگ برحسب سانتی‌متر مربع محاسبه گردید. ارتفاع گیاه در اواخر فصل رشد برحسب سانتی‌متر اندازه‌گیری شد.

به‌منظور ارزیابی عملکرد و اجزای عملکرد، میوه‌ها پس از برداشت با ترازوی دیجیتالی وزن شد. تعداد میوه در هر بوته، متوسط وزن میوه (گرم) و عملکرد کل بر حسب کیلوگرم در هکتار ثبت گردید.

کارایی مصرف آب با استفاده از رابطه دو محاسبه گردید.

رابطه (۲)

$(m^3 h^{-1})$ آب مصرفی / $(kg h^{-1})$ عملکرد = کارایی مصرف آب
محتوای نسبی آب برگ (RWC): جهت اندازه‌گیری محتوای نسبی آب برگ، ابتدا وزن تر دیسک‌های برگ (FW) اندازه‌گیری و سپس به منظور تعیین وزن در حالت اشباع (TW)، به مدت چهار ساعت در شدت نور کم و در دمای اتاق در داخل آب مقطر قرار داده شدند. در پایان به منظور تعیین وزن خشک دیسک‌های برگ (DW)، نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در آون و در دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. محتوای نسبی آب برگ‌ها با استفاده از رابطه زیر به دست آمد.

رابطه (۳) $(FW-DW)/(TW-DW) \times 100$

کلروفیل: مقادیر کلروفیل a و b با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر و روش Arnon (۱۹۶۷) تعیین شدند. در این رابطه‌ها، V حجم محلول سانتریفوژ شده، A جذب نور در طول موج‌های (۶۶۳ و ۶۴۵ نانومتر) و W وزن تر نمونه بر حسب گرم است.

اثرات محلول‌پاشی برگ‌ی اسید هیومیک بر رشد، عملکرد و کیفیت میوه گوجه‌فرنگی در شرایط تنش کم‌آبی بود.

مواد و روش‌ها

به‌منظور ارزیابی اثر اسید هیومیک بر شاخص‌های رشدی، عملکرد و کیفیت میوه گوجه‌فرنگی گیلاسی (*Lycopersicon pimpinellifolium* (L.) Mill. تحت تنش کم‌آبیاری، آزمایشی بصورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در مزرعه پژوهشی دانشگاه زنجان اجرا گردید. آبیاری در دو سطح (۱۰۰ و ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه) به عنوان کرت اصلی و اسید هیومیک در چهار سطح (صفر، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر) به عنوان کرت فرعی در نظر گرفته شدند. اسید هیومیک مورد استفاده با نام تجاری هیومکس از شرکت Gh biotak آمریکا محتوی ۷۹ درصد اسید هیومیک، ۱۲ درصد اکسید پتاسیم و ۱۲ درصد اسید فولویک بود. جدول یک خصوصیات خاک محل آزمایش را نشان می‌دهد. بذره‌های گیاه مورد نظر از ۱۰ کیلومتری مریوان در استان کردستان (روستای وله‌ژیر) تهیه گردید. بذرها در ۲۰ اسفند سال ۱۳۹۵ داخل سینی‌های مخصوص کاشت بذر در بستر حاوی پیت ماس در گلخانه (دمای 27 ± 3 روز و 20 ± 3 شب با رطوبت نسبی ۶۰-۷۰ درصد) کشت شدند. نشاءها دو ماه بعد کشت در مرحله چهار-پنج برگ‌ی به مزرعه انتقال داده شدند. فاصله‌ی ردیف‌ها ۹۰ سانتی‌متر و فاصله‌ی بوته‌ها ۳۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد، هر واحد آزمایشی شامل پنج بوته بود. پس از استقرار اولیه گیاهان در مرحله شش هفت برگ‌ی اولین مرحله محلول‌پاشی اسید هیومیک صورت گرفت. محلول‌پاشی‌های بعدی هر ۱۰ روز یک بار به تعداد ۹ بار در طول دوره رشد گیاه انجام گرفت. اعمال تیمارهای آبیاری ۲۰ روز بعد از انتقال نشاءها پس از اولین محلول‌پاشی صورت گرفت. مقدار آب آبیاری تیمار شاهد (۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه) با استفاده از میانگین بلند مدت داده‌های روزانه پارامترهای هواشناسی ثبت شده در ایستگاه سینوپتیک هواشناسی زنجان و رابطه یک برآورد گردید.

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه

رس	سیلت (%)	شن (%)	بافت خاک	ماده آلی (%)	پتاسیم (g.kg ⁻¹)	سدیم (g.kg ⁻¹)	کلسیم (%)	نیتروژن (%)	EC (ds.m ⁻¹)	pH
۳۷	۳۸	۲۵	لوم رسی	۰/۹۴	۰/۲۰	۰/۱۳	۰/۱۲	۰/۰۷	۱/۴۹	۷/۴

رابطه (۴) $\text{Chlorophyll a} = (12.7 \times A_{663} - 2.69 \times A_{645}) \times V/1000W$

رابطه (۵) $\text{Chlorophyll b} = (22.9 \times A_{645} - 4.68 \times A_{663}) \times V/1000W$

برای اندازه‌گیری ویتامین ث از هر واحد آزمایشی سه بار در طول فصل برداشت به تعداد پنج میوه رسیده بطور تصادفی انتخاب گردید و محتوای ویتامین ث یا اسید آسکوربیک موجود در میوه با استفاده از روش یدومتريک، بر حسب میلی گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر آب میوه محاسبه شد (جلیلی مرندي، ۱۳۹۱). اسیدیته میوه (pH) توسط pH متر مدل (Consort-c863) و مواد جامد محلول کل (TSS) میوه‌ها توسط رفراکتومتر مدل (ATAGO Brixo-32%) اندازه‌گیری شد و مقدار مواد جامد محلول کل به صورت درصد بریکس بیان گردید. اسید قابل تیتراسیون میوه با تیتر کردن به کمک سود ۰/۱ نرمال بر حسب اسید سیتريک مطابق با رابطه (۶) محاسبه شد (جلیلی مرندي، ۱۳۹۱). که در این رابطه V: حجم سود مصرفی برای نمونه می‌باشد.

رابطه (۶) $TA_{0/0} = (V \times 0.0064 \times 100) / 5$

محتوای لیکوپن با استفاده از اسپکتروفتومتر به روش Fish و همکاران (۲۰۰۲) اندازه‌گیری شد. ۲/۵ گرم از نمونه درون یک ارلن مایر توزین شد. چهار میلی‌لیتر آب مقطر به آن افزوده و به مدت یک دقیقه بر روی یک همزن مغناطیسی همزده شد. سپس ۵۰ میلی‌لیتر حلال (هگزان/استون/تانول) مطلق با نسبت ۱/۱/۲ به آن افزوده شد و به مدت ۱۰ دقیقه بر روی همزن مغناطیسی همزده شد. آن‌گاه پس از افزودن ۷/۵ میلی‌لیتر آب مقطر به مدت پنج دقیقه دیگر همزده شد. پس از آن ارلن را ثابت قرار داده تا دو لایه از هم تفکیک شوند. از لایه زرد رنگ بالایی که حاوی لیکوپن است با دقت مقداری برداشته و ۱۰ تا ۱۰۰ برابر آن را با هگزان رقیق کرده و جذب آن در ۵۰۲

نانومتر به وسیله اسپکتروفتومتر (اسپکتروفتومتر JENWAY مدل UV-6505) خوانده شد. مقدار لیکوپن بر حسب میلی گرم بر ۱۰۰ گرم بافت محاسبه شد.

رابطه (۷) $\text{Lycopene (mg/g FW)} = A_{503} \times 31.2 / \text{g FW}$

اندازه‌گیری غلظت فنل کل میوه‌ها با استفاده از روش فولین سیکالو (Singleton et al., 1965) و بر حسب میلی گرم اسید گالیک در گرم بافت بیان گردید. برای این منظور ۰/۱ میلی‌لیتر از نمونه‌های رقیق شده همراه ۲ میلی‌لیتر (۲% W/V) در لوله آزمایش ریخته شد و به مدت دو دقیقه در دمای اتاق نگه داشته شد. سپس ۰/۱ میلی‌لیتر از واکنش گر فولین سیکالو (۵۰ درصد) به آن اضافه شد. مخلوط واکنش به مدت ۳۰ دقیقه در دمای اتاق و در تاریکی نگه‌داری شد و سپس میزان جذب آن در طول موج ۷۲۰ نانومتر خوانده شد. برای به دست آوردن منحنی کالیبراسیون از غلظت‌های مختلف اسید گالیک به عنوان استاندارد استفاده شد و منحنی بر اساس میزان جذب در غلظت‌های مشخص رسم گردید.

فعالیت آنتی اکسیدانی: برای اندازه‌گیری فعالیت آنتی اکسیدان‌ها از روش DPPH استفاده شد. ابتدا محلول ۰/۱ میلی مولار از DPPH تهیه شد سپس چهار حجم مختلف از عصاره‌ها (۳۰، ۵۰، ۷۰ و ۱۰۰ میکرولیتر) به محلول DPPH اضافه شد به طوریکه حجم نهایی یک میلی‌لیتر شد. جذب آن بعد از ۱۰ دقیقه در طول موج ۵۱۷ نانومتر خوانده شد. برای مقایسه جذب نمونه‌ها از محلول DPPH استفاده گردید. محلول DPPH بدون عصاره در این مدت بدون تغییر رنگ باقی می‌ماند ولی رنگ محلول DPPH حاوی عصاره گیاهی به مرور زمان کم شده و مقدار جذب آن در مقایسه با محلول DPPH کاهش می‌یابد. هر چقدر قدرت آنتی اکسیدانی

عصاره‌ها بیشتر باشد کاهش رنگ نیز بیشتر خواهد بود. فعالیت آنتی‌اکسیدانی بر اساس درصد جاروب‌کنندگی DPPH Radical Scavenging Activity (RSA) با استفاده از معادله زیر محاسبه گردید:

$$\text{رابطه (۸)} \quad \text{RSA\%} = 100 (\text{Ac} - \text{As}) / \text{Ac}$$

AS: عدد جذب نمونه حاوی عصاره AC: عدد جذب کنترل
آنالیز داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SAS v9 (SAS Institute, 2000) و مقایسه میانگین‌ها با کمک آزمون دانکن و نرم افزار MSTAT-C انجام شد.

نتایج

محتوای کلروفیل a و b: تنش کم‌آبایی به‌طور معنی‌داری کلروفیل a را کاهش داد در حالیکه بر روی کلروفیل b تأثیر معنی‌داری نداشت. کاهش آبیاری از ۱۰۰ درصد به ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه، باعث کاهش کلروفیل a از ۰/۸۹ به ۰/۷۱ میلی‌گرم بر گرم بافت تازه شد (جدول ۲). کاربرد اسید هیومیک باعث افزایش محتوای کلروفیل a و b شد. کمترین مقدار کلروفیل a (۰/۴۸۴ میلی‌گرم بر گرم بافت تازه) و کلروفیل b (۰/۰۷۵ میلی‌گرم بر گرم بافت تازه) در گیاهان شاهد به‌دست آمد و بین غلظت‌های اسید هیومیک اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد و همچنین اثرات متقابل تیمار آبیاری و کاربرد اسید هیومیک بر محتوای کلروفیل a و b تأثیر معنی‌داری نداشت (جدول ۳). نتایج حاصل با نتایج Misra و Sriccastatva (۲۰۰۰) در گیاه نعنای مطابقت دارد که گزارش نمودند اثر تنش کم‌آبی تشکیل پلاستیدهای جدید و محتوای کلروفیل a و b کاهش و نسبت کلروفیل a به b نیز تغییر یافت. دوام سطح برگ و حفظ کلروفیل برگ تحت شرایط تنش از جمله شاخص‌های فیزیولوژیکی مقاومت به تنش می‌باشد (Pessarakli, 2010). کاهش کلروفیل a در اثر تنش خشکی مربوط به افزایش تولید رادیکال‌های اکسیژن در سلول می‌باشد. این رادیکال‌ها سبب پراکسیداسیون و در نتیجه تجزیه این رنگیزه می‌شوند (Sheteawi and Tawfik, 2007). اسید هیومیک از طریق اثرات مثبت فیزیولوژیکی از جمله اثر بر

متابولیسم سلول‌های گیاهی و افزایش غلظت کلروفیل برگ باعث افزایش عملکرد در گیاهان می‌شود (Nardi et al., 2002). اثرات محرک اسید هیومیک بر افزایش غلظت کلروفیل در برگ، ممکن است به دلیل مقدار pH کم، و همچنین افزایش فعالیت میکروارگانیزم‌های خاک برای آزاد کردن مواد مغذی بیشتری از ذخایر غیر قابل دسترس باشد (Ferrara and Brunetti, 2010). اسید هیومیک با قرار دادن آب و مواد غذایی بیشتر و مناسب‌تر در اختیار گیاه می‌تواند ساخت کلروفیل‌های a و b و کاروتنوئیدها را افزایش دهد و انتقال مواد فتوسنتزی را راحت‌تر کند (Delfine et al., 2005).

سطح برگ: با کاهش حجم آبیاری، سطح برگ کاهش یافت و کاربرد اسید هیومیک باعث افزایش سطح برگ شد (جدول ۲ و ۳). با توجه به نتایج اثرات متقابل، بیشترین میزان سطح برگ (۵۹/۳۰ سانتی‌مترمربع) با محلول پاشی اسید هیومیک ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر در شرایط آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه و کمترین مقدار سطح برگ (۴۹/۱۲ سانتی‌مترمربع) در تیمار اسید هیومیک صفر (شاهد) در شرایط تنش کم‌آبایی ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه حاصل شد (جدول ۴). در شرایط تنش کم‌آبی به علت کاهش آب قابل دسترس در ناحیه فعال ریشه، فرآیندهای فعال فیزیولوژیکی مرتبط با رشد دچار اختلال شده و در نتیجه طول بوته و سطح برگ کاهش می‌یابد (Mirabad et al., 2013). احتمالاً کودهای آلی با بهبود خواص فیزیکی خاک و افزایش دسترسی مواد غذایی، شرایط مناسبی را برای رشد و توسعه ریشه فراهم کرده و باعث افزایش تعداد شاخه فرعی، تعداد گره و طول بوته شده و به تبع آن تعداد برگ در بوته و سطح برگ افزایش پیدا کرده است. این افزایش در سطح برگ احتمالاً در نتیجه نقش نیتروژن بر ساختار مولکول‌های پروتئین است (Awad, 2004). در خیار کاربرد مواد هیومیکی سطح برگ را افزایش داد (Boogar, 2014).

ارتفاع بوته: اثرات متقابل تیمار آبیاری و کاربرد اسید هیومیک بر ارتفاع بوته تأثیر معنی‌داری داشت. بیشترین میزان ارتفاع بوته (۱۰۱ سانتی‌متر) در سطح ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسید هیومیک تحت شرایط آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه و

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف آبیاری بر شاخص‌های رشدی و فیزیولوژیکی گیاه گوجه‌فرنگی

سطوح آبیاری (ETc%)	ارتفاع بوته (cm)	سطح برگ (cm ²)	کلروفیل a (mg.g FW ⁻¹)	کلروفیل b (mg.g FW ⁻¹)	محتوای نسبی آب برگ (%)	کارایی مصرف آب (kg.m ⁻³)
۱۰۰	۹۰/ ۴۱۶a	۵۴/ ۳۶a	۰/۸۹۵ a	۰/۳۲۳ a	۸۰/۳۵ a	۱۵/۲۸ b
۸۰	۷۹/۵۶b	۴۹/۴۹ b	۰/۷۱۰ b	۰/۲۴۱a	۷۳/۷۸ b	۱۶/۸۱ a

میانگین‌های صفات که در هر ستون دارای حروف مشابه هستند در سطح پنج درصد فاقد اختلاف معنی‌دار هستند.

جدول ۳ - مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف اسید هیومیک بر شاخص‌های رشدی و فیزیولوژیکی گیاه گوجه‌فرنگی

اسید هیومیک (mg.l ⁻¹)	ارتفاع بوته (cm)	سطح برگ (cm ²)	کلروفیل a (mg.g FW ⁻¹)	کلروفیل b (mg.g FW ⁻¹)	محتوای نسبی آب برگ (%)	کارایی مصرف آب (kg.m ⁻³)
۰	۶۷/۴۱d	۴۵/۴۹ c	۰/۴۸ b	۰/۰۷۵ b	۶۷/۱۷ d	۱۱/۷۹ d
۱۰۰	۸۸/۸۳ b	۵۳/۵۴ b	۰/۸۳ a	۰/۳۱۷ a	۷۹/۴ b	۱۷/۷۳ b
۲۰۰	۹۷/۰۸ a	۵۶/۳ a	۰/۹۴۸ a	۰/۴۴۸ a	۸۳۸/۲۵ a	۱۸/۷۱ a
۳۰۰	۸۶/۶۳ c	۵۲/۳۸ b	۰/۹۴۳ a	۰/۲۹۰ a	۷۸/۴ c	۱۵/۹۵ c

میانگین‌های صفات که در هر ستون دارای حروف مشابه هستند در سطح پنج درصد فاقد اختلاف معنی‌دار هستند.

جدول ۴- مقایسه میانگین اثرات متقابل تیمار آبیاری با اسید هیومیک بر شاخص‌های رشدی و فیزیولوژیکی گیاه گوجه‌فرنگی

تیمارهای آزمایشی	ارتفاع بوته (cm)	سطح برگ (cm ²)	محتوای نسبی آب برگ (۰/۰)
اسید هیومیک (mg.l ⁻¹)	اسید هیومیک (mg.l ⁻¹)	اسید هیومیک (mg.l ⁻¹)	اسید هیومیک (mg.l ⁻¹)
۰	۷۵±۰/۷۵	۷۵±۰/۲۰	۷۰/۷۳±۰/۱۵
۱۰۰	۹۴/۳±۰/۳۳	۵۵/۳±۰/۶۳	۸۳/۱±۰/۵۸
۲۰۰	۱۰۱±۱	۵۹/۳±۰/۹۸	۸۶/۲±۰/۰۱۳
۳۰۰	۹۹/۳±۰/۰۸۸	۵۴±۰/۲۶	۸۱±۰/۱۹
۰	۵۹/۸±۱/۳	۴۹/۱±۰/۸۱	۶۳/۶±۰/۳۵
۱۰۰	۸۳/۳±۰/۸۸	۵۱/۷±۰/۲۱	۷۵/۸±۰/۲۵
۲۰۰	۹۳/۱±۰/۰۹۲	۵۳/۳±۰/۵۸	۷۹/۹±۰/۳۱
۳۰۰	۸۱/۹±۰/۹۹	۵۰/۷±۰/۱۵	۷۵/۷۸±۰/۲۵

مقادیر مثبت و منفی نشان دهنده خطای استاندارد (±SE) می‌باشد.

در نتیجه ارتفاع بوته کاهش می‌یابد به گونه‌ای که افزایش تقسیم سلولی و بزرگ شدن سلول‌ها و در نتیجه رشد گیاه مستلزم آبیاری مناسب می‌باشد (Seyfi and Rashidi, 2007). اسید هیومیک می‌تواند به عنوان یک هورمون تنظیم کننده رشد استفاده شود زیرا موجب افزایش هورمون‌های اکسین، جبریلین

کمترین ارتفاع بوته (۵۹/۸۳ سانتی‌متر) در تیمار اسید هیومیک صفر (شاهد) در شرایط تنش کم آبیاری ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه حاصل شد (جدول ۴). کمبود آب سبب کاهش فشار آماس می‌گردد و از آنجایی که توسعه و رشد سلول وابسته به فشار آماس می‌باشد، نمو سلول کاهش و اندازه کوچک‌تر می‌گردد و

و سیتوکنین می‌شود که با افزایش این هورمون‌ها طول ساقه افزایش یافته و رشد گیاه را بهبود می‌بخشد (Muscolo et al., 2007). اثر مثبت اسید هیومیک در افزایش ارتفاع بوته در فلفل و بادمجان نیز گزارش شده است (Padem et al., 1997).

محتوای نسبی آب برگ: با کاهش سطح آبیاری محتوای نسبی آب برگ کاهش یافت، بطوریکه اثرات متقابل نشان می‌دهد بیشترین محتوای نسبی آب برگ (۸۶/۲ درصد) در سطح ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسید هیومیک در شرایط آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه و کمترین محتوای نسبی آب برگ (۶۳/۶ درصد) در تیمار صفر اسید هیومیک (شاهد) در شرایط تنش کم‌آبیاری ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه حاصل شد (جدول ۴). نتایج این مطالعه با نتایج حقیقی و مظفریان (۱۳۹۳) در گوجه فرنگی تطابق دارد که گزارش نمودند با کاهش میزان آبیاری، محتوای نسبی آب برگ بافت به‌طور معنی‌داری کاهش یافت. بسیاری از محققان معتقدند که کاهش میزان محتوای نسبی آب برگ در اثر تنش کم‌آبی در ارتباط با کاهش میزان رطوبت خاک می‌باشد که این شرایط سبب بسته شدن روزنه‌ها شده تا از اتلاف بیشتر آب جلوگیری شود. کاهش رشد و فعالیت ریشه و افزایش میزان تبخیر و تعرق از جامعه گیاهی از عوامل دخیل در کاهش محتوای نسبی آب برگ شناخته شده‌اند (Tarumingkeng and Coto, 2003). مواد هیومیکی با افزایش نفوذپذیری غشای سلولی ریشه، توانایی جذب آب و مواد غذایی را در ریشه افزایش داده و در نتیجه، محتوای نسبی آب برگ را در شرایط تنش کم‌آبی افزایش می‌دهند و اثرات سوء تنش را تعدیل می‌بخشند (Aggag et al., 2015).

عملکرد و اجزای عملکرد: کاربرد اسید هیومیک تحت تیمارهای آبیاری تأثیر معنی‌داری بر عملکرد و اجزای عملکرد داشت. بیشترین میزان عملکرد بوته (۲/۵۹ کیلوگرم)، تعداد میوه (۱۸۴/۳۸)، متوسط وزن میوه (۱۵/۳۳ گرم) و عملکرد کل در سطح اسید هیومیک ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر در شرایط آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه و کمترین مقدار عملکرد بوته (۱/۳۳ کیلوگرم)، تعداد میوه (۱۲۵/۶۷)، متوسط وزن میوه (۱۰/۶۶ گرم) و عملکرد کل در تیمار صفر اسید هیومیک (شاهد) در

شرایط کم‌آبیاری ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه حاصل شد (جدول ۵). نتایج حاصل از این آزمایش در افزایش عملکرد با یافته‌های Salman و همکاران (۲۰۰۵) در هندوانه، Kaya و همکاران در لوبیا (۲۰۰۵) مطابقت دارد. هر گیاهی جهت تولید میوه بیشتر و رشد مناسب آنها و به عبارتی دستیابی به عملکرد بالا، نیازمند رشد رویشی مناسب و داشتن ذخایر غذایی کافی است. این رشد مناسب در صورت جذب بهینه و کافی آب و عناصر غذایی توسط ریشه‌ها میسر خواهد شد (Turhan and Eris, 2005). برای انجام فتوسنتز (توسعه سطح برگ) و تبدلات گازی، باز بودن روزنه‌ها ضروری است، بنابراین در اثر کمبود آب و بسته شدن روزنه‌ها تبدلات گازی کاهش یافته، دی اکسیدکربن کمتری در دسترس گیاهان قرار می‌گیرد و شدت فتوسنتز کاهش می‌یابد، کاهش فتوسنتز منجر به کاهش رشد و عملکرد تولیدی در گیاهان خواهد شد (Reddy et al., 2004)، با توجه به نتایج حاصل، بیشترین سطح برگ و محتوای نسبی آب برگ در شرایط کاربرد اسید هیومیک ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر تحت آبیاری ۱۰۰ درصد حاصل شده است که در نتیجه منجر به تولید بیشترین محصول در این شرایط گردید. از آنجا که بیش از ۹۲ درصد از وزن میوه گوجه‌فرنگی را آب تشکیل می‌دهد لذا وزن میوه‌ها در گوجه‌فرنگی تابعی از مقدار آب موجود در آن است، بنابراین با محدود شدن جریان آب به سمت میوه، اندازه و وزن آن کاهش خواهد یافت (Hohjo et al., 2001). بهبود رشد و عملکرد گیاه گوجه‌فرنگی با کاربرد مواد هیومیکی ممکن است به علت افزایش تراوایی سلول و جذب عناصر غذایی، همچنین شبه هورمونی مواد هیومیکی مربوط باشد (Yildirim., 2007).

کارایی مصرف آب: تیمار کم آبیاری باعث بهبود کارایی مصرف آب گردید. تیمار کم آبیاری ۸۰ درصد باعث افزایش ۹/۱ درصدی کارایی مصرف آب گردید (جدول ۲). کاربرد اسید هیومیک تحت تیمارهای آبیاری تأثیر معنی‌داری بر کارایی مصرف آب داشت. بیشترین میزان کارایی مصرف آب (۱۹/۵۸ کیلوگرم بر متر مکعب) در سطح اسید هیومیک ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر در شرایط آبیاری ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه و

جدول ۵- مقایسه میانگین اثرات متقابل تیمار آبیاری با اسیدهیومیک بر عملکرد و اجزای عملکرد میوه گوجه‌فرنگی

تیمار های آزمایشی	عملکرد تک بوته (kg)	میوه در تعداد بوته (g)	وزن متوسط میوه (g)	عملکرد کل (ton.h ⁻¹)	کارایی مصرف آب
سطح آبیاری (ETc/.)	اسیدهیومیک (mg.l ⁻¹)				
۱۰۰	۰	۱۴۶/۶±۱/۷۳	۱۲±۰	۶۵/۱۸±۰/۷۷	۱۲/۱۱±۰/۲۴
۱۰۰	۱۰۰	۱۶۹/۳±۴/۰۹	۱۳/۳۳±۰/۳۳	۹۰/۸۸±۱/۱۵	۱۶/۸۹±۰/۳۷
۲۰۰	۲۰۰	۱۸۴/۳±۶/۶۷	۱۵/۳۳±۰/۳۳	۹۶/۰۶±۱/۲۷	۱۷/۸۵±۰/۴۱
۳۰۰	۳۰۰	۲/۰۷۶±۰/۰۵۲	۱۵/۶±۶/۳۸	۷۶/۹۱±۱/۹۴	۱۴/۲۹±۰/۶۲
۸۰	۰	۱/۳۳±۰/۰۶۰	۱۰/۶۶±۰/۳۳	۴۹/۴±۲/۲۳	۱۱/۴۷±۰/۸۹
۱۰۰	۱۰۰	۱/۹۴±۰/۰۳۲	۱۶۲±۲/۶۷	۷۹/۹۹±۱/۱۹	۱۸/۵۸±۰/۴۷
۲۰۰	۲۰۰	۲/۲۷±۰/۰۵۰	۱۶۲/۶±۳/۶۰	۸۴/۳۲±۱/۸۶	۱۹/۵۸±۰/۷۵
۳۰۰	۳۰۰	۱/۵۱±۰/۰۲۰	۱۴۶/۵±۷/۹۷	۵۶/۸±۰/۷۵	۱۷/۶±۰/۳

مقادیر مثبت و منفی نشان دهنده خطای استاندارد (±SE) می‌باشد.

کمترین میزان کارایی مصرف آب (۱۱/۴۷) کیلوگرم بر متر مکعب) در تیمار صفر اسید هیومیک (شاهد) در شرایط کم‌آبیاری ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه حاصل شد (جدول ۴). نتایج تحقیق شرایعی و همکاران (۱۳۸۵) نشان داد که کاهش میزان آبیاری در گوجه‌فرنگی ابتدا کارایی مصرف آب را افزایش داده ولی کاهش بیشتر آب باعث کم شدن کارایی مصرف آب شده است. با کم شدن میزان آب مصرفی تولید محصول کاهش یافته اما این کاهش عملکرد نسبت به کاهش آب کمتر بود. افزایش کارایی مصرف آب در گندم (Abbate *et al.*, 2004) و گوجه فرنگی (Subramanian *et al.*, 2006) در شرایط تنش کم‌آبی به علت کاهش تعرق در مقایسه با شرایط شاهد (ظرفیت زراعی) گزارش شده است. افزایش کارایی مصرف آب در تیمار کم‌آبیاری ۸۰ درصد در مقایسه با آبیاری ۱۰۰ درصد را می‌توان چنین بیان کرد که با کاهش ۲۰ درصدی مصرف آب در تیمار کم‌آبیاری ۸۰ درصد، عملکرد محصول فقط ۱۰/۱ درصد کاهش داشته است در نتیجه تولید محصول بیشتر در شرایط تیمار کم‌آبیاری در مقایسه با آبیاری ۱۰۰ درصد نسبت به میزان آب مصرف شده دلیل افزایش کارایی مصرف آب می‌باشد.

مواد جامد محلول کل و اسیدیته میوه: با اعمال تنش

کم‌آبیاری، مقدار مواد جامد محلول کل میوه افزایش یافت و مقدار مواد جامد محلول از ۴/۶۴ درصد بریکس در تیمار آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی به ۵/۲ درصد بریکس در تیمار آبیاری ۸۰ درصد رسید (جدول ۶). اسید هیومیک همچنین باعث افزایش مقدار مواد جامد محلول شد به‌طوری‌که بیشترین میزان مواد جامد محلول (۵/۱۸ درصد بریکس) در تیمار ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسید هیومیک و کمترین مقدار (۴/۷ درصد بریکس) در تیمار فاقد اسید هیومیک (شاهد) به‌دست آمد (جدول ۷). تیمارهای آبیاری و اسید هیومیک بر اسیدیته میوه تأثیر معنی‌داری نداشت (جداول ۶ و ۷). مقادیر مواد جامد محلول به عنوان درصدی از وزن تر، ارتباط بسیار نزدیکی با مقادیر قند کل نشان می‌دهد و به عنوان یک مشخصه کیفی مهم در نظر گرفته می‌شود (Long *et al.*, 2006). با افزایش تنش خشکی، اندازه میوه و درصد آب میوه در گوجه‌فرنگی کاهش یافت و این امر منجر به افزایش محتوای ماده خشک میوه و در نتیجه افزایش مواد جامد محلول میوه گردید (Barbagallo *et al.*, 2013). مواد جامد محلول میوه فلفل در پاسخ به تیمار اسید هیومیک افزایش یافت و بیشترین مقدار آن از بالاترین سطح تیمار اسید هیومیک به دست آمد (Karakurt *et al.*, 2009).

جدول ۶- مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف آبیاری بر صفات کیفی میوه گوجه‌فرنگی

سطوح آبیاری (ETc/%)	اسیدیته محلول کل (%Brix)	اسید قابل تیتراسیون (%)	ویتامین ث (mg.100ml ⁻¹)	فنل کل (mg.100gFW ⁻¹)	آنتی‌اکسیدان میوه (%)	لیکوپن (mg.gFW ⁻¹)
۱۰۰	۳/۹۴ ^a	۴/۶۴ ^b	۱/۱۲ ^b	۶۲/۰۳ ^b	۲/۲۱ ^b	۲۷/۳۶ ^b
۸۰	۳/۹۸ ^a	۵/۲ ^a	۱/۳۲ ^a	۶۶/۱۵ ^a	۲/۵۹ ^a	۳۷/۴۱ ^a

میانگین‌های صفات که در هر ستون دارای حروف مشابه هستند در سطح پنج درصد فاقد اختلاف معنی دار هستند.

جدول ۷- مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف هیومیک اسید بر صفات کیفی میوه گوجه‌فرنگی

اسید هیومیک (mg.l ⁻¹)	اسیدیته محلول کل (%Brix)	اسید قابل تیتراسیون (%)	ویتامین ث (mg.100 ml ⁻¹)	فنل کل (mg.100 g FW ⁻¹)	فعالیت آنتی-اکسیدانی (%)	لیکوپن (mg.g ⁻¹)
۰	۳/۹۹ ^a	۴/۷۰ ^b	۱/۱۰ ^d	۵۴/۰۶ ^d	۲/۱ ^c	۱۹/۷۴ ^d
۱۰۰	۳/۹۷ ^a	۴/۸۸ ^b	۱/۳۶ ^a	۶۷/۳۳ ^b	۲/۵۲ ^a	۳۰/۷ ^b
۲۰۰	۳/۹۲ ^a	۵/۱۸ ^a	۱/۲۰ ^c	۷۲/۳ ^a	۲/۵۹ ^a	۳۷/۶ ^a
۳۰۰	۳/۹۷ ^a	۴/۹۱ ^b	۱/۲۴ ^b	۶۲/۶۱ ^c	۲/۳۹ ^b	۲۲/۳ ^c

میانگین‌های صفات که در هر ستون دارای حروف مشابه هستند در سطح پنج درصد فاقد اختلاف معنی دار هستند.

اسید قابل تیتراسیون: بر اساس نتایج، تیمار کم‌آبیاری منجر به افزایش اسید قابل تیتراسیون گردید. با توجه به نتایج اثرات متقابل، بیشترین میزان اسید قابل تیتراسیون (۱/۵۵ درصد) در سطح اسید هیومیک ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر در شرایط تیمار کم‌آبیاری ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه و کمترین مقدار اسید قابل تیتراسیون (۰/۹۴ درصد) در تیمار صفر اسید هیومیک (شاهد) و آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه حاصل شد (جدول ۸). اسیدها جزء ترکیبات مهم در ایجاد طعم میوه‌ها محسوب می‌شوند. گزارش شده است که در تیمار کم‌آبیاری، اسید قابل تیتراسیون میوه گوجه‌فرنگی افزایش یافت (Sobeih *et al.*, 2004). تنش کم‌آبی منجر به افزایش اسید کل در توت‌فرنگی شد (Bordonoba and Terry, 2010). در پژوهشی در گیاه گوجه فرنگی نشان داده شد که اسید هیومیک با افزایش نفوذپذیری غشای سلولی، ورود پتاسیم را تسهیل نمود و افزایش پتاسیم باعث افزایش اسید قابل تیتراسیون گردید (Wang *et al.*, 2009). همچنین این احتمال نیز وجود دارد که، به منظور حفظ نسبت C: N در گیاهان تیمار شده با کودهای آلی، مواد کربنی

اضافی ممکن است برای تولید اسیدهای آلی مانند اسید سیتریک و اسید مالیک که مسئول اسیدیته میوه هستند استفاده شوند (Toor *et al.*, 2006).

ویتامین ث: با اعمال تنش کم‌آبیاری، مقدار ویتامین ث میوه افزایش یافت. مقدار ویتامین ث از ۶۲/۰۳ میلی‌گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر عصاره میوه در تیمار آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی به ۶۶/۱۵ میلی‌گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر عصاره میوه در تیمار کم‌آبیاری ۸۰ درصد نیاز آبی رسید (جدول ۶). اسید هیومیک همچنین باعث افزایش مقدار ویتامین ث شد به‌طوری‌که بیشترین میزان ویتامین ث (۷۲/۳ میلی‌گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر عصاره میوه) در تیمار ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسید هیومیک و کمترین (۵۴/۰۶ میلی‌گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر عصاره میوه) در تیمار فاقد اسید هیومیک (شاهد) به‌دست آمد (جدول ۷). اثرات متقابل آبیاری در اسید هیومیک تأثیر معنی‌داری بر مقدار ویتامین ث نداشت.

سلول‌های گیاهی برای حفاظت در مقابل آسیب‌های اکسیداتیو، مجهز به یک سیستم جاروب‌کننده رادیکال‌های آزاد

جدول ۸- مقایسه میانگین اثرات متقابل تیمار آبیاری با اسیدهیومیک بر شاخص‌های کیفی گیاه گوجه‌فرنگی

تیمارهای آزمایشی	اسید قابل تیتراسیون (%)	لیکوپن (mg.g FW ⁻¹)
سطوح آبیاری (ETc%)	اسید هیومیک (mg.l ⁻¹)	
۰ (شاهد)	۰/۰,۹۴۶۹۴۶/±۰/۰۰۰۵	۲۵/۱۳۹±۰/۱۴۴
۱۰۰	۱/۱۶±۰/۰۰۸	۳۲/۹۲۳±۰/۰۶۶
۲۰۰	۱/۲۱۳±۰/۰۰۳	۴۲/۱۲۱±۰/۰۹۳۲
۳۰۰	۱/۱۵۶±۰/۰۰۳	۲۰/۸۸±۰/۰۳۴
۰ (شاهد)	۱/۱۹۳±۰/۰۰۳	۱۹/۵۷۸±۰/۱۲۶
۸۰	۱/۳۳±۰/۰۰۵۷	۲۸/۴۷±۰/۰۶۶
۲۰۰	۱/۵۵±۰/۰۰۳	۳۱/۰۵±۰/۱۹۸
۳۰۰	۱/۲۵±۰/۰۰۳	۱۸/۶±۰/۱۸۸

مقادیر مثبت و منفی نشان دهنده خطای استاندارد (±SE) می‌باشد.

لیکوپن: بر اساس نتایج، تنش کم‌آبیاری منجر به کاهش محتوای لیکوپن میوه گردید. با توجه به نتایج اثرات متقابل، بیشترین میزان لیکوپن میوه (۴۲/۱۲) میلی گرم بر گرم وزن تر میوه) در سطح ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسید هیومیک در شرایط آبیاری شاهد ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه و کمترین مقدار لیکوپن میوه (۱۸/۶) میلی گرم بر گرم وزن تر میوه) در تیمار اسید هیومیک ۳۰۰ میلی گرم در لیتر در شرایط کم‌آبیاری ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه حاصل شد (جدول ۸). لیکوپن اصلی‌ترین کاروتنوئید در گوجه‌فرنگی و رنگ قرمز میوه به‌علت وجود این ترکیب است که یک آنتی‌اکسیدان قوی است که باعث از بین رفتن رادیکال‌های آزاد می‌شود (Hedges and Lister, 2005). به‌نظر می‌رسد عوامل فیزیولوژیکی، ژنتیکی و بیوشیمیایی در تجمع کاروتنوئیدها در بافت‌های گیاهی دخیل باشند، علاوه بر این فاکتورها، عوامل رشدی مانند نور، دما و حاصلخیزی می‌تواند مؤثر باشد (Kopsell and Kopsell, 2006). نتایج تحقیقات نشان داد که اعمال کودهای آلی باعث افزایش کارتنوئید کل در گیاه می‌شود (Pant *et al.*, 2009).

فنل کل و فعالیت آنتی‌اکسیدانی: با اعمال تنش کم‌آبیاری مقدار فنل و آنتی‌اکسیدان میوه افزایش یافت. به‌طوریکه کاهش آبیاری از ۱۰۰ درصد به ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه، باعث افزایش فنل میوه و آنتی‌اکسیدان به‌ترتیب از ۲/۲۱ میلی گرم در ۱۰۰ گرم

می‌باشند، که از این میان می‌توان به اسید آسکوربیک اشاره نمود. اسید آسکوربیک، مولکول محلول در آب و کوچک است که به صورت سوبسترای اولیه در چرخه سم‌زدایی آنزیمی پراکسید هیدروژن عمل می‌کند (Beltagi, 2008). اسید آسکوربیک از آنتی‌اکسیدان‌های بسیار قوی می‌باشد که با احیای رادیکال‌های آزاد موجب بازدارندگی آنها می‌شود. اسید آسکوربیک به عنوان یک آنتی‌اکسیدان مهم گیاهی می‌تواند با انواع مختلف اکسیژن‌های فعال ترکیب شود و از بسیاری آسیب‌های ناشی از افزایش انواع مختلف اکسیژن‌های فعال بکاهد (Smirnoff and Wheeler, 2000). مقدار ویتامین ث موجود در گوجه‌فرنگی به چند عامل، از جمله رقم، تغذیه گیاه، هدف تولید بستگی دارد، که با کاربرد اسید هیومیک به عنوان عامل تغذیه‌ای مقدار ویتامین ث افزایش یافت (Olsson *et al.*, 2006). در گیاهان گوجه فرنگی رشد یافته در سیستم آئروپونیک، با افزایش پتانسیل اسمزی محلول غذایی محتوای ویتامین ث میوه افزایش نشان داد (Albu-yaron *et al.*, 1993). در کلم بروکلی تحت تنش کم‌آبی، مقدار اسید آسکوربیک افزایش یافت (Cogo *et al.*, 2011). محلول‌پاشی برگی ۳۰۰ میلی گرم در لیتر اسید هیومیک منجر به افزایش مقدار ویتامین ث میوه فلفل نسبت به شاهد (بدون محلول‌پاشی) شد (دلشاد و همکاران، ۱۳۹۲).

آنتی اکسیدانی و در نهایت افزایش کیفیت گیاه می شود (Zhang and Schmidt, 2000).

نتیجه گیری

با توجه به نتایج، کاهش آبیاری از ۱۰۰ درصد به ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه باعث کاهش رشد و عملکرد و اجزای عملکرد میوه گردید. کاربرد برگ‌های اسید هیومیک رشد و عملکرد میوه را بهبود بخشید. با توجه به نتایج اثرات متقابل، حداکثر رشد و عملکرد میوه در گیاهان محلول پاشی شده با اسید هیومیک ۲۰۰ میلی گرم در لیتر در شرایط آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی به دست آمد. تنش کم آبیاری میزان مواد جامد محلول، اسید قابل تیتراسیون، فنل کل و فعالیت آنتی اکسیدانی میوه را افزایش داد. اسیدیته میوه تحت تأثیر تیمار آبیاری و اسید هیومیک قرار نگرفت. بین سطوح اسید هیومیک، غلظت ۲۰۰ میلی گرم در لیتر بیشترین تأثیر را بر افزایش مواد جامد محلول، ویتامین ث و فنل کل داشت و حداکثر فعالیت آنتی اکسیدانی در غلظت ۳۰۰ میلی گرم در لیتر اسید هیومیک مشاهده شد. بیشترین مقدار لیکوپن در تیمار ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسید هیومیک تحت شرایط آبیاری ۱۰۰ درصد حاصل شد. کارایی مصرف آب در شرایط کم آبیاری افزایش یافت و بیشترین میزان آن در گیاهان تیمار شده با ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسید هیومیک در شرایط کم آبیاری به دست آمد که بیانگر آن است که با کاهش ۲۰ درصدی حجم آب مصرفی، مقدار عملکرد کاهش کمتری داشته است. با توجه به کشت گسترده گوجه فرنگی در مناطق نیمه خشک، به منظور مدیریت آبیاری و صرفه جویی در مصرف آب و بهبود کیفیت میوه، کاربرد اسید هیومیک پیشنهاد می شود.

بافت تازه و ۲۷/۳۶ درصد به ۲/۵۹ میلی گرم در ۱۰۰ گرم بافت تازه و ۳۷/۴۱ درصد شد (جدول ۶). اسید هیومیک باعث افزایش مقدار فنل و آنتی اکسیدان شد که بیشترین فنل میوه و آنتی اکسیدان در تیمار ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسید هیومیک کمترین میزان فنل و آنتی اکسیدان در تیمار فاقد اسید هیومیک (شاهد) به دست آمد (جدول ۷).

در گیاهان، افزایش سنتز فنل یک واکنش مشترک به تنش است. افزایش مقدار این ترکیبات احتمالاً به دلیل نقش آنتی اکسیدانی آنها در برابر ROSهاست. بسیاری از ترکیبات فنلی از پالایندهای بسیار کارآمد پراکسید هیدروژن، رادیکال‌های هیدروکسیل و پراکسیل هستند و به همین دلیل می توانند متوقف کننده زنجیره پراکسیداسیون لیپید و باعث ثبات غشاهای باشند (Choi et al., 2002). نتایج تحقیقات نشان داد که استفاده از کودهای آلی، میزان قند و کربن در گیاه افزایش می دهد، لذا قند اضافی که در گیاه تولید می شود، در ساختمان متابولیت‌های ثانویه و مواد مؤثره استفاده می شود که در نهایت باعث افزایش میزان این ترکیبات در گیاه می گردد (Toor et al., 2006).

مطالعات بسیاری به اثر اسید هیومیک بر فعالیت آنتی اکسیدانی اشاره دارد، که اسید هیومیک با افزایش حاصلخیزی خاک و بهبود ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک مانند نفوذپذیری، تهویه، دانه بندی، ظرفیت نگهداری آب در خاک، تحرک و در دسترس قرار دادن مواد غذایی و از طریق فعالیت شبه هورمونی می تواند سبب افزایش فعالیت آنتی اکسیدانی گیاه گردد (Khan et al., 2013). همچنین اسید هیومیک عموماً مانند تنظیم کننده‌های رشد اکسین و سایتوکنین عمل می کند و سبب بهبود تحمل به تنش‌های مختلف، فعالیت

منابع

- اسماعیل پور، ب. و اکبری، م. (۱۳۹۲) ارزیابی تأثیر کم آبیاری بر خصوصیات رشدی، عملکرد و کیفیت پس از برداشت دو رقم گوجه فرنگی (*Lycopersicon esculentum* Mill.) در شرایط آب و هوایی میاندوآب. نشریه بوم‌شناسی کشاورز ۵: ۱۸۷-۱۷۸.
- جلیلی مردنی، ر. (۱۳۹۱) فیزیولوژی پس از برداشت. انتشارات جهاد دانشگاهی ارومیه ۵۴۰-۵۳۹.

حقیقی، م. و مظفریان، م. (۱۳۹۳) اثر آبیاری یک طرفه بر تغییر شاخص های تنش خشکی، تغذیه، فعالیت آن تی اکسیدانی و فتوسنتزی گوجه فرنگی رقم " فالکاتو ". نشریه علوم باغبانی ۲۸: ۵۷۵-۵۶۶.

شرایعی، پ.، سبحانی، ع. و رحیمیان، م. ع. (۱۳۸۵) تأثیر سطوح مختلف آبیاری و کود پتاسیم بر کارایی مصرف آب و کیفیت میوه گوجه فرنگی رقم پتو ارلی سی اچ. تحقیقات مهندسی کشاورزی ۲۷: ۷۵-۸۶.

دلشاد، م.، برزگر، ط.، کاشی، ع. و حق بین، ک. (۱۳۹۲) مطالعه اثر محل نگهداری میوه روی ساقه بر خصوصیات کمی و کیفی میوه در دو توده خربزه ایرانی تحت شرایط عادی و تنش کم آبی، مجله علوم باغبانی ایران ۴۴: ۱۶۹-۱۷۸.

نورجو، ا.، زمردی، ش. و امامی، ع. (۱۳۸۰) بررسی اثرات سطوح مختلف آبیاری در زراعت گوجه فرنگی، مجموعه مقالات اولین کنفرانس ملی بررسی راهکارهای مقابله با بحران آب، کرمان، ایران.

- Abbate, P. E., Dardanellib, J. L., Cantarero, M. G., Maturano, M., Melchior, R. J. M. and Sueroa, E. E. (2004) Climatic and water availability effects on water-use efficiency in wheat. *Crop Science* 44: 474-483.
- Aggag, A. M., Alzoheiry, A. M. and Abdallah, A. E. (2015) Effect of kaolin and fulvic acid anti-transpirants on tomato plants grown under different water regimes. *Alexandria Science Exchange Journal* 36: 2-15.
- Albu-Yaron, A., Feigine, A. A. and Rylski, I. (1993) The quality of tomato for canning as affected by combined chloride, nitrate and osmotic potential of the nutrient solution. *Plant Foods for Human Nutrition (Formerly Qualitas Plantarum)* 43: 201-210.
- Arnon, A. N. (1967) Method of extraction of chlorophyll in the plants. *Agronomy Journal* 23: 112-121.
- Awad, M. M. (2004) Effect of nitrogen fertilization, farmyard manure and bio-fertilizers on yield and yield components of some sunflower hybrids in north delta region. PhD Thesis, Tanta University, Egypt.
- Barbagallo, R. N., Di Silvestro, I. and Patane, C. (2013) Yield, physicochemical traits, antioxidant pattern, polyphenol oxidase activity and total visual quality of field-grown processing tomato cv. Brigade as affected by water stress in Mediterranean climate. *Journal of the Science of Food and Agriculture* 93: 1449-1457.
- Bordonaba, J. G. and Terry, L. A. (2010) Manipulating the taste-related composition of strawberry fruits (*Fragaria × ananassa*) from different cultivars using deficit irrigation. *Food Chemistry* 122: 1020-1026.
- Beltagi, M. S. (2008) Exogenous ascorbic acid (Vitamin C) induced anabolic changes for salt tolerance in chick pea (*Cicer arietinum* L.) plants. *African Journal of Plant Science* 2: 118-123.
- Bohnert, H. J. and Jensen, R. G. (1996) Strategies for engineering water-stress tolerance in plants. *Trends in Biotechnology* 14: 89-97.
- Boogar, A. R., Shirmohammadi, E. and Geikloo, A. (2014) Effect of humic acid application on qualitative characteristic and micronutrient status in *Petunia hybrid* L. *Bulletin of Environment, Pharmacology and Life Sciences* 3: 15-19.
- Choi, C. W., Kim, S. C., Hwang, S. S., Choi, B. K., Ahn, H. J., Lee, M. Y. and Kim, S. K. (2002) Antioxidant activity and free radical scavenging capacity between Korean medicinal plants and flavonoids by assay-guided comparison. *Plant science* 163: 1161-1168.
- Cogo, S. L., Chaves, F. C., Schirmer, M. A., Zambiasi, R. C., Nora, L., Silva, J. A. and Rombaldi, C. V. (2011) Low soil water content during growth contributes to preservation of green colour and bioactive compounds of cold-stored broccoli (*Brassica oleraceae* L.) florets. *Postharvest Biology and Technology* 60: 158-163.
- Del Amor, M. A. and Del Amor, F. M. (2007) Response of tomato plants to deficit irrigation under surface or subsurface drip irrigation. *Journal of Applied Horticulture* 9: 97-100.
- Delfine, S., Tognetti, R., Desiderio, E. and Alvino, A. (2005) Effect of foliar application of N and humic acids on growth and yield of durum wheat. *Agronomy for Sustainable Development* 25: 183-191.
- El-Nemr, M. A., El-Desuki, M., El-Bassiony, A. M., and Fawzy, Z. F. (2012) Response of growth and yield of cucumber plants (*Cucumis sativus* L.) to different foliar applications of humic acid and bio-stimulators. *Australian Journal of Basic and Applied Sciences* 6: 630-637.
- Ferrara, G. and Brunetti, G. (2010) Effects of the times of application of a soil humic acid on berry quality of table grape (*Vitis vinifera* L.) cv Italia. *Spanish Journal of Agricultural Research* 8: 817-822.
- Fish, W. W., Perkins-Weazie, P. and Collins, J. K. (2002) A quantitative assay for lycopene that utilizes reduced volumes of organic solvents. *Journal of Food Composition and Analysis* 15: 309-317.
- Florina, F., Giancarla, V., Cerasela, P. and Sofia, P. (2013) The effect of salt stress on chlorophyll content in several Romanian tomato varieties. *Journal of Horticulture, Forestry and Biotechnology* 17: 363-367.
- Grattan, S. R. and Grieve, C. M. (1999) Salinity mineral nutrient relations in horticultural crops: a review. *Scientia Horticulturae* 78: 127-157.

- Harper, S. M., Kerven, G. L., Edwards, D. G. and Ostatek-Boczynski, Z. (2000) Characterisation of fulvic and humic acids from leaves of *Eucalyptus camaldulensis* and from decomposed hay. *Soil Biology and Biochemistry* 32: 1331-1336.
- Hedges, L. J. and Lister, C. E. (2005) Nutritional attributes of tomatoes. New Zealand Institute for Crop and Food Research, New Zealand, 93.
- Hohjo, M., Ganda, M., Maruo, T., Shinohara, Y., Ito, T., Maloupa, E. and Gerasopoulos, G. (2001) Effects of NaCl application on the growth, yield and fruit quality in NFT-tomato plants. *Acta Horticulturae* 548: 469-476.
- Jain, M., Mathur, G., Koul, S. and Sarin, N. (2001) Ameliorative effects of proline on salt stress-induced lipid peroxidation in cell lines of groundnut (*Arachis hypogaea* L.). *Plant Cell Reports* 20: 463-468.
- Jurekova, Z., Nemeth-Molnar, K. and Paganova, V. (2011) Physiological responses of six tomato (*Lycopersicon esculentum* Mill.) cultivars to water stress. *Journal of Horticulture and Forestry* 3: 294-300.
- Karakurt, Y., Unlu, H., Unlu, H., and Padem, H. (2009) The influence of foliar and soil fertilization of humic acid on yield and quality of pepper. *Acta Agriculturae Scandinavica Section B-Soil and Plant Science* 59: 233-237.
- Kaya, M., Atak, M., Khawar, K. M., Ciftci, C. Y. and Ozcan, S. (2005) Effect of pre-sowing seed treatment with zinc and foliar spray of humic acids on yield of common bean (*Phaseolus vulgaris* L.). *International Journal of Agriculture and Biology* 7: 875-878.
- Khan, A., Khan, M. Z., Hussain, F., Akhtar, M. E., Gurmani, A. R., and Khan, S. (2013) Effect of humic acid on the growth, yield, nutrient composition, photosynthetic pigment and total sugar contents of peas (*Pisum sativum* L.). *Journal of the Chemical Society of Pakistan* 35: 206-211.
- Kopsell, D. A. and Kopsell, D. E. (2006) Accumulation and bioavailability of dietary carotenoids in vegetable crops. *Trends in Plant Science* 11: 499-507.
- Long, R. L., Walsh, K. B., Midmore, D. J. and Rogers, G. (2006) Irrigation scheduling to increase muskmelon fruit biomass and soluble solids concentration. *HortScience* 41: 367-369.
- Majd, A., Poor, M. F. S. and Mirzaei, M. (2011) Study effects of some plant growth regulators on somatic embryogenesis and its histological stages in tomato (*Lycopersicon esculentum* L. var. Y). *Journal of Plant Science and Research* 20: 49-56.
- Mirabad, A. A., Lotfi, M. and Roozban, M. R. (2013) Impact of water-deficit stress on growth, yield and sugar content of cantaloupe (*Cucumis melo* L.). *International Journal of Agriculture and Crop Sciences* 6: 605.
- Misra, A. and Srivastava, N. K. (2000) Influence of water stress on Japanes mint. *Journal of Herbs, Spices and Medicinal Plants* 7: 51-58.
- Mittler, R. (2002) Oxidative stress, antioxidants and stress tolerance. *Trends in Plant Science* 7: 405-410.
- Muscolo, A., Sidari, M., Francioso, O., Tugnoli, V. and Nardi, S. (2007) The auxin-like activity of humic substances is related to membrane interactions in carrot cell cultures. *Journal of Chemical Ecology* 33: 115-129.
- Nardi, S., Pizzeghello, D., Muscolo, A. and Vianello, A. (2002) Physiological effects of humic substances on higher plants. *Soil Biology and Biochemistry* 34: 1527-1536.
- Nawaz, F., Ahmad, R., Waraich, E. A., Naeem, M. S. and Shabbir, R. N. (2012) Nutrient uptake, physiological responses, and yield attributes of wheat (*Triticum aestivum* L.) exposed to early and late drought stress. *Journal of Plant Nutrition* 35: 961-974.
- Nayyar, H. and Walia, D. P. (2003) Water stress induced proline accumulation in contrasting wheat genotypes as affected by calcium and abscisic acid. *Biologia Plantarum* 46: 275-279.
- Olsson, M. E., Andersson, C. S., Oredsson, S., Berglund, R. H. and Gustavsson, K. E. (2006) Antioxidant levels and inhibition of cancer cell proliferation in vitro by extracts from organically and conventionally cultivated strawberries. *Journal of Agricultural and Food Chemistry* 54: 1248-1255.
- Padem, H., Ocal, A. and Alan, R. (1997) Effect of humic acid added to foliar fertilizer on quality and nutrient content of eggplant and pepper seedlings. *Acta Horticulturae* 491: 241-246.
- Pant, A. P., Radovich, T. J., Hue, N. V., Talcott, S. T. and Krenek, K. A. (2009) Vermicompost extracts influence growth, mineral nutrients, phytonutrients and antioxidant activity in pak choi (*Brassica rapa* cv. *Bonsai, Chinensis* group) grown under vermicompost and chemical fertiliser. *Journal of the Science of Food and Agriculture* 89: 2383-2392.
- Patane, C., Tringali, S. and Sortino, O. (2011) Effects of deficit irrigation on biomass, yield, water productivity and fruit quality of processing tomato under semi-arid Mediterranean climate conditions. *Scientia Horticulturae* 129: 590-596.
- Pessarakli, M. (2010) Handbook of plant and crop stress. CRC press. Marcel Dekker Inc. New York.
- Reddy, A. R., Chaitanya, K. V. and Vivekanandan, M. (2004) Drought-induced responses of photosynthesis and antioxidant metabolism in higher plants. *Journal of Plant Physiology* 161: 1189-1202.
- Roy, R., Purty, R. S., Agrawal, V. and Gupta, S. C. (2006) Transformation of tomato cultivar 'Pusa Ruby' with bspA gene from *Populus tremula* for drought tolerance. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture* 84: 56-68.

- Salman S. R., Abou-Hussein S. D., Abdel-Mawgoud A. M. R. and El- Nemr M. A. (2005) Fruit yield and quality of watermelon as affected by hybrids and humic acid application. *Journal of Applied Sciences Research* 1: 51-58.
- Seyfi, K. and Rashidi, M. (2007) Effect of drip irrigation and plastic mulch on crop yield and yield components of cantaloupe. *International Journal of Agriculture and Biological* 2: 247-249.
- Sheteawi, S. A. and Tawfik, K. M. (2007) Interaction effect of some biofertilizers and irrigation water regime on mung bean (*Vigna radiate*) growth and yield. *Applied Sciences Research* 3: 251-262.
- Shi, Q., Ding, F., Wang, X. and Wei, M. (2007) Exogenous nitric oxide protect cucumber roots against oxidative stress induced by salt stress. *Plant Physiology and Biochemistry* 45: 542-550.
- Singleton, V. L. and Rossi, J. A. (1965) Colorimetry of total phenolics with phosphomolybdic-phosphotungstic acid reagents. *American Journal of Enology and Viticulture* 16: 144-158.
- Smirnoff, N. and Wheeler, G. L. (2000) Ascorbic acid in plants: biosynthesis and function. *Critical Reviews in Biochemistry and Molecular Biology* 35: 291-314.
- Sobeih, W. Y., Dodd, I. C., Bacon, M. A., Grierson, D. and Davies, W. J. (2004) Long-distance signals regulating stomatal conductance and leaf growth in tomato (*Lycopersicon esculentum*) plants subjected to partial root-zone drying. *Journal of Experimental Botany* 55: 2353-2363.
- Subramanian, K. S., Santhanakrishnan, P. and Balasubramanian, P. (2006) Responses of field grown tomato plants to arbuscular mycorrhizal fungal colonization under varying intensities of drought stress. *Science Horticulturae* 107: 245-253.
- Tarumingkeng, R. C. and Coto, Z. (2003) Effects of drought stress on growth and yield of soybean. Kisman, Science Philosophy PPs 702, Term paper, Graduate School, Borgor Agricultural University (Institute Ppertanian Bogor).
- Toor, R. K., Savage, G. P. and Heeb, A. (2006) Influence of different types of fertilisers on the major antioxidant components of tomatoes. *Journal of Food Composition and Analysis* 19: 20-27.
- Turhan, E. and Eris, A. (2005) Effects of sodium chloride applications and different growth media on ionic composition in strawberry plant. *Journal of Plant Nutrition* 27: 1653-1665.
- Wang, Y. T., Liu, R. L., Huang, S. W. and Jin, J. Y. (2009) Effects of potassium application on flavor compounds of cherry tomato fruits. *Journal of Plant Nutrition* 32: 1451-1468.
- Yildirim, E. (2007) Foliar and soil fertilization of humic acid affect productivity and quality of tomato. *Acta Agriculturae Scandinavica Section B-Soil and Plant Science* 57: 182-186.
- Zhang, X. and Schmidt, R. E. (2000) Hormone containing products impact on antioxidant status of tall fescue and creeping bent grass subjected to drought. *Crop Science* 40: 1344-1349.
- Zhen, A., Bie, Z. L., Huang, Y., Liu, Z. X. and Fan, M. L. (2012) Effects of 5-aminolevulinic acid on the H₂O₂-content and antioxidative enzyme gene expression in NaCl-treated cucumber seedlings. *Biologia Plantarum* 56: 566-570.

Effect of foliar application of humic acid on growth, yield and fruit quality of tomato (*Lycopersicon pimpinellifolium* (L.) Mill) under irrigation deficit stress

Shilan Aslani¹, Taher Barzegar^{*2}, Jaefar Nikbakht³

^{1, 2} Department of Horticultural Sciences, Faculty of Agriculture, University of Zanjan, Zanjan,

³ Department of Water Engineering, Faculty of Agriculture, University of Zanjan, Zanjan.

(Received: 27/05/2017, Accepted: 17/12/2017)

Abstract

In order to study the effect of water deficit stress and foliar spray of humic acid (HA) on growth, yield and fruit quality of tomato (*Lycopersicon pimpinellifolium* (L.) Mill), an experiment was carried out in a split plot based on randomized complete block design with three replications in Research field of University of Zanjan in 2016. Treatments consisted arrangement of two irrigation levels (starting irrigation at 100 and 80% ETc) and 4 levels of HA (0, 100, 200 and 300 mg.l⁻¹). The results showed that irrigation deficit significantly decreased growth, yield and leaf relative water content. Foliar application of humic acid improved growth, yield and fruit quality. The highest leaf area, plant length, relative water content, fruit number per plant, fruit weight and yield per plant (59/2 kg) were found with foliar spray of 200 mg.l⁻¹ HA under irrigation 100% ETc. Irrigation deficit significantly increased water use efficiency, total phenol, total soluble solid content, titratable acidity (TA), vitamin C and antioxidants activity. The highest content of lycopene (41.1 mg.g FW⁻¹) and TA (1.55%) was found under irrigation 100 and 80% ETc treatments, respectively with application of 200 mg.l⁻¹ HA. The maximum value of water use efficiency (19.51 kg.m⁻³) was obtained in 200 mg.l⁻¹ HA under irrigation deficit treatment. Deficit irrigation 80% ETc with reducing 10.1% of fruit yield saved 20% of water as compared to 100% ETc treatment. According to the results, foliar application of 200 mg.l⁻¹ HA under normal and irrigation deficit can be proposed to improve yield and fruit quality of tomato.

Key Words: Antioxidant activity, Fruit weight, Lycopene, Total soluble solids, Vitamin C